

Dobřej vítr

- Am C Dm F C B C*
1. Přejem dobrej vítr lahvím trosečníků, at' nesou proudy zprávu smotanou
Am C Am E Am C F C
břeh at' nemá skály a slova prosebníků do ruky správný lidi dostanou.
 2. Přejem klidný nebe stěhovavejm ptákům, at' silný křídla je zpátky donesou,
tratím pevný mosty a volný tratě vlakům, pošťákům psaní s dobrou adresou.
Dm G7 Dm G7 C Em Dm G7
- R: At' každěj další den je lepší vždyccky aspoň o poznání a zdání neklamou.
Dm G7 Em G7 C Em B G
At' dočká se i ten co marně zatím touží po setkání s dívkou hledanou.
3. Přejem cestám, který v úvozech se stáčí, at' každěj poutník má cíle poctivý,
loukám plno květů a lesní ticho spáčí ve stínu stromů v rose perlivý.
R: At' není nikdy sám ten kdo si starejch kamarádů váží a žádný nezradí.
At' zády k pomlouvám se postaví a pravdu nepodráží a správný prosadí.
 4. Přejem dobrej vítr lahvím trosečníků...

Eldorado

Am G Am G Am

1. V dálných dálkách v zámoří ční prý zlaté pohoří,

C D F C G E

příchozího pohostí nádherou a hojností.

2. Díky těm svůdným pověstím zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí, s vírou, že se vyplatí.

Am G C D GE

R: Jít a hledat Eldorado zbavené vší bídy člověčí,

Am G C D Em

jít a hledat Eldorado, kde je láska, mír a bezpečí.

3. Báchorce té uvěří dávno už jen někteří,
spíš než zlatonosný štít nám dnes rozum káže jít.

R: Jít a hledat Eldorado...

Rec: Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství je moudrost a uvážlivý čin,
že Eldorado není kdesi v dálce, ale docela blízko v našich srdcích a v našem myšlení,
a že jeho pravé jméno je svoboda, pravda a porozumění.

Nosíme jej v sobě a ptát se na něj je naše přirozená povinnost.

R: Jít a hledat Eldorado...

Starý příběh

D

1. Řek Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas, dnes v noci tiše vytratí se každý z vás,

A7

D D7 G Gisdim D A7 D

mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou každý at' s tím počítá, že naše cesta ke štěstí je trnitá,

mává, mává nám všem svobodná zem.

A7 D D7 G Gisdim D A7 D

R: A kdo se bojí vodou jít, ten podle tónu faraónů musí žít, mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Až první krůček bude jednou za námi, už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,

mává, mává nám všem svobodná zem.

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže, že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže,

mává, mává nám všem svobodná zem.

R: A kdo se bojí...

3. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám, at' každý ví, že rozhodnout se musí sám,
mává, mává nám všem svobodná zem.

R: A kdo se bojí...

První dáma country music

G *Hm C* *D*

1. Divnej sen jednou se mi zdál, byla jsem country music první dámou.

G *Hm C* *D*

Ten chlap u trati povídal, kde jsem už viděl její tvář tak známou.

Em *Hm Em* *D*

R: Jsou vlaky, který nestaví a písni, který neznaj čas,

Em *D C* *D* *G*

ráno ti oči unaví, jen touhy zůstávají v nás.

2. Kam se hnu všude plnej sál a všude hrajou jenom mojí písni.

A tak to běží pořád dál, večer mám prázdný dlaně, v srdci tíseň.

R: Jsou vlaky, který nestaví...

3. Pak přišlo ráno najednou, z velkého turné zbyly zvadlý růže.

Štrop rozhoupal se nade mnou, marně se ptám, kdo za to všechno může.

R: Jsou vlaky, který nestaví...

4. Vzbudil mě obyčejnej den, ve voprejskaným šálku horká káva.

Konečně vím, že zase jsem a jak na slunci hoří velká sláva.

R: Jsou vlaky, který nestaví...

Kytka

A D A E A

1. Otvírám lásku na stránce rád, přišel jsem milá má něco ti dát.

A D A E A

Zeptat se co děláš a jakej byl den, pohladit tvář tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví, jestli má touha tě neporaní.

Ty jsi tak jiná, pojd' ruku mi dej, s tebou je celý svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou, propletený prsty ležej na kolenou.

Oči jako čert a malinkej nos, ze všech je nejlepšší, tak tiše už dost.

R: Ty jsi tak jiná,...

Vor

Am *Dm* *G* *C* *E*

1. U řeky v údolí tmavým jako hlína, pod stěnou skály tam u tří pramenů,

Am *Dm* *Am* *D7*

když v noci srubem houká meluzína, já do plecháče s kafem se dívám

F *E* *Am*

a taky do vadnoucích plamenů.

2. To místo stalo se mým trosečnickým vorem, záchranou plavbou, co končí nedělí,
po který ráno se v městě za obzorem, sirény ozvou protivným tónem
a dál to nebejvá moc veselý.

C *Em* *Am* *C* *Em* *D*

R: Najdi svůj vor, buď svým kapitánem, vítr je klidnej a mraky nejdou níž.

Dm *Em* *Am* *G* *Em* *F* *Am*

Volnost je tvým pátým oceánem, kterým se dnem i nocí poplavíš.

3. Do kruhu z kamenů do vyhaslejších polen poslal mi podzim svý psaní barevný.

Z javorů listy se válej všude kolem, na každým píše, já mám ten dojem,
že mě zve k další plavbě objevný.

R: Najdi svůj vor...

Zahrada ticha

D

1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
C G D
zahradu zelenou všechno připomíná.

Emi

Jako dým zázraků mlhou opředěných
C G D
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

- R:
1. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.
 2. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený snůh.
Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přijdeš do ticha zas.
 3. Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.
Uprostřed zázraků sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Píseň o trávě a noci

E A E H7 E A E H7

1. Kraj se za chvíli do tiché noci ponoří do tmy táborák po dlouhé době zahoří.

E A E H7 E A E H7

O-hó už se rozlila zář, o-hó plameny zlatí tvář.

2. A kolem stromy píseň o jaru zpívají, kamarádi tví do očí se ti dívají.

O-hó kytara temně zní, o-hó zpíváme píseň s ní.

3. O trávě, která se v nočním větříku zakývá, o měsíci, který na obloze už přibývá.

O-hó nepůjdem ještě spát, o-hó musíme noci dát.

4. Tu píseň o jaru jak ji jen lesy zašumí, tu píseň o mládí, kterou z nás nikdo neumí.

O-hó slunce už vychází, o-hó jaro už přichází.

Sundej z hodin závaží

D

1. Brouzdej travou za tratí v dlouhých letních hodinách,
A7

G *Emi*

D

vše se v dobré obrátí, já se vrátím před tvůj práh.

2. Nikdy nevěř vteřinám, ty nám jenom překáží,
je tu lék a já ho znám, sundej z hodin závaží.

D

D7

G

D

R: Pak se času budem smát někde stranou od lidí
E *A7*

naše toulky ranní rosou ať nám všichni závidí.

3. Odjezd můj je blíž o blíž, vlak už houká v nádraží,
já chci zůstat, ty to víš, sundej z hodin závaží.

Nádraží

C

Dmi

R: Jen prázdný nádraží na tebe dechává samotou a žádnéj vlak, ani nákladní, tu nestaví,
F C F6 C
na duši stín, jak zvalenej kus trávy, na duši stín.

1. Už je to roků, co jel jsi po ní naposled, nebyl jsi sám, kdo přišel se s ní rozloučit,
nebyl jsi sám, komu úsměv ze rtů zmizel, nebyl jsi sám.

R: Jen prázdný nádraží

2. A čas šel dál, ale tady už se zastavil, koleje zarůstá jenom tráva na pražcích,
ty se sem vracíš jak toulavej syn k mámě, ty se sem vracíš, když nevíš, kudy dál.

R: Jen prázdný nádraží

Vejdi

G

Ami

1. Všechny dveře dokořán a chladný vody džbán,

C D G

vejdi jestli žízeň tvá je větší než má zahrada.

2. Vejdi dál a uvidíš kde všechny barvy maj svou skryš,
kde je cizím slovem zášť a dítě nepoznává pláč.

R: Vejdi, jsi-li jako já hravý velký či malý a jakkoliv starý,
vejdi, každý ruku ti podá jen pro tebe voda je v tom džbánu bezedném.

3. Vejdi dál a mnohem blíž tváře dětí uvidíš,
každé jinou barvu má a stejným hlasem zavolá.

R: Vejdi

4. Vejdi dál a neklepej, sedni si a vyprávěj
o dětství a o láskách o štěstím, psaném ve vráskách.

R: Vejdi

Měsíc nad Portlandem

C

C7 F

F7

C

1. Svítí měsíc nad Portlandem jako v Tennessee, bílejší měsíc nad Portlandem jako v Tennessee,
G **G7** **F** **F7** **C**
že je malej, tak si na něj kabát pověším.
2. Černý kafe u Bedforda a v New Yorku čaj, černý kafe u Bedforda a v New Yorku čaj,
po celým světě konduktéři jinak nesnídaj.
3. Ráno cestou na nádraží stopla jsem si džíp, ráno cestou na nádraží stopla jsem si džíp,
věřte mi, Portland marnej není, u nás je však líp.
4. Chattanooga vlak můj houká, stoupá černej dým, Chattanooga vlak můj houká, stoupá černej dým,
já jenom stojím, koukám, koukám, mámu nevidím.
5. Zašel měsíc nad Portlandem, zůstalo jen blues, zašel měsíc nad Portlandem, zůstalo jen blues,
nad hlavou mi visí černý mraky, odjel velkéj vůz.
6. Svítí měsíc nad Portlandem jako v Tennessee, bílejší měsíc nad Portlandem jako v Tennessee,
že je malej, tak si na něj kabát pověším, že je malej, tak si na něj kabát pověším.